

Mindretallet beklager derfor, at det ikke har været muligt at opnå enighed om et forslag, hvorved denne rimelige foranstaltning gennemføres på *et forsvarligt økonomisk grundlag*.

Det er mindretallets opfattelse, at en ny social lov af den omhandlede art må opbygges med *faste økonomiske rammer* fra begyndelsen. Da det imidlertid ikke har været mindretallet muligt at vinde tilslutning til sine synspunkter, stiller mindretallet selvstændigt underændringsforslag under nr. 2 ud fra den betragtning, at de enkelte kommuner, der får fordelene ved husmoderafløsningen, også i højere grad selv må bære omkostningerne derved, idet man derigennem påkalder ansvaret hos de administrerende myndigheder. Mindretallet mener derfor, at *omkostningerne bør deles ligeligt mellem stat og opholdskommune* med 50 pct. til hver, og at der bør lægges *loft over udgifterne*, således at der højst refunderes kommunen et beløb svarende til 1 kr. pr. indbygger.

Mindretallet havde desuden ønsket, at der fastsættes et *kontrolgebyr* for at modvirke misbrug, og er meget betænkeligt ved den af ministeren for udvalget skitserede betalingsskala, idet mindretallet mener, at dennes satser er uforsvarligt høje“.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget forkastedes underændringsforslaget med 70 stemmer mod 26, hvorimod det af socialministeren stillede forslag om en ændret affattelse af lovforslaget blev vedtaget. Venstre kunne herefter ikke stemme for lovforslaget som helhed, hvilket nærmere begrundedes af *Elin Appel*. Som ordfører for Danmarks kommunistiske parti fremsatte *Petra Petersen* ligeledes forskellige indvendinger mod lovforslaget, foruden at hun gjorde gældende, at det burde være fremkommet på et tidligere tidspunkt; lovforslaget betød dog et fremskridt, og de ændringer, som der var opnået flertal for i udvalget, havde på visse punkter forbedret det; kommunisterne ville derfor stemme for lovforslaget.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt med 72 stemmer, idet 30 medlemmer hverken stemte for eller imod.

Angående de *udgifter*, som loven i dens endelige form vil medføre, udtalte *socialministeren i landstinget*:

„Udgifterne ved gennemførelsen af denne ordning vil i den første tid, hvor man antagelig kun vil have de ca. 1000 for øjeblikket beskæftigede husmoderafløsere til rådighed, komme til at udgøre ca. 5 mill. kr. årlig til lønninger, hvortil kommer udgifter til undervisning m. v., ca. 350 000 kr. Herfra vil så gå de indtægter, der fremkommer fra de ikke-ubemidlede familier, der opnår hjælpen. Under forudsætning af, at staten refunderer 50 pct. af udgifterne til lønninger, medens uddannelsesudgifterne afholdes fuldtud af statskassen, kan statens udgifter herefter ansås til omkring 2½ mill. kr. for det første